zeer groot, des te grooter naarmate de moeilijkheden voor den Volkenbond zich toespitst hebben. In zijn laatsten volzin toont M. Van Zeeland weer zijn optimisme. Moeht hij gelukken. We wenschen het uit ganscher hart. Onze Eerste-Minister is waarlijk een groote Belg, een voornaam wereldburger. Hoezee!

De Nieuwe Regeering en de Kamers

Beeld van de nieuwe Kamer.

De Kamers zijn opnieuw bijeen en het zoogezegd « plezier » is aan den gang. Er zijn al harde woorden gevallen waarvan wij noch het nut, noch de noodzakelijkheid inzien.

Zooals wij trouwens konden weten is er een gansche reeks Kamerleden in het parlement gekomen, uitsluitend om het werk te verhinderen. Zoo willen zij getuigenis geven van hun wil de zaken beter te doen dan hun voorgangers.

De nieuwe voorzitter, heer Huysmans, heeft het al direkt warm gekregen. Zijn beloofte getrouw, walste hij reeds een Rexist zonder parlementaire manieren, aan de deur. Wij geloven dat deze nieuwe voorzitter nu precies geen stuurman zal gekozen hebben. « Een parlementschentimeter gevraagd », had de Kamer wel op een bordje aan hare deur mogen hangen, toen zij den man naar den voorzitterszetel lokte.

Zeker het ontbreekt bij M. Huysmans niet aan kruim. Misschien gelukt het hem de hartstochten te kalmeeren.

Opgewekte hartstochten.

Die hartstochten, men heeft het al kunnen opmerken, breken uit in het wilde. Men begrijpt niet goed waar de heeren heen willen. Het geluid der communisten kenden wij al van vroeger. Dit van de fronters ook. Het klinkt nu alleen wooster omdat hun groepen aangedikt werden, volumineuzer geworden zijn.

Een nieuw geluid brengt alleen Rex. Maar eigenlijk kennen wij dit geluid nu ook al sedert maanden. Het is nog immer het schuren van den bessem. Heel de beweging heeft zich van stonden aan gewenteld rond een enkel woord, een leelijk woord : « pourris ». Alleman is verrot. Met dit woord zijn de heeren naar de Kamers gekomen. Onmiddellijk hebben zij het er weer losgelaten. Te onpas, want zij moesten het terug inslikken.

Worden zijn geen daden.

De wereld wordt nu wel geregeerd met woorden ; maar, men moet toch bekennen dat een enkel woord, steeds hetzelfde, op den duur eentonig aandoet. Een enkel woord kan trouwens onmogelijk een programma beteekenen. Om het tot in den treure te herhalen neemt men geen zitting in een parlement. Dit midden eischt wat anders. Wij hopen dat Rex dit ten slotte zal inzien.

Practisch werk.

Practisch werk werd tot hiertoe slechts door den heer Van Zeeland verricht, door zijn regeeringsverklaring. Het heet dat, wat nu aan gang is, een bespreking die verklaring is. Geen mensch die het zal gelooven. Willen de Kamerleden werken, dan zullen zij dat op een andere manier moeten doen. Voor een groot deel ledigden zij zich tot hiertoe maar van nutteloze woorden.

Veel beloften.

De regeeringsverklaring geeft nochtans wel wat om aan te knabbelen. Wat al sociale renovaties in dit ministerieel gerecht ! Loonsopslagen overal, in alle bedrijven. En dan nog opslagen die niet van de poer zijn. Betaalde verloven, vervroegd pensioen, veertie uren-week. Een hoorn van overvloed die plots over ons aller hoofden geledigd wordt. Alle eischen pertinent ingewilligd. Wij hebben waarlijk niets meer te verlangen. Alles wat wij vroegen werd toegestaan. Jammer dat wij niet meer gevraagd hebben !...

Staan we weldra opnieuw in ons hemd ?

De groote zaak gaat nu worden hoe wij dit alles gaan verdienen. Dat alle voordeelen der inflatie nu verzwonden zijn, liet onze Premier reeds duidelijk verstaan. Wij hebben overal opslag gekregen, maar wij staan opnieuw in ons hemd. Dat is de nieuwe toestand in een paar woorden. Maar vermits al de strijdende partijen nu vieterie kraalen om het hardst, moet het wel goed zijn. Hopen wij dat de ontnuchtering al niet achter den hoek te loeren staat.

Een groote knak voor het gezag.

Met dit al zal men moeten toegeven dat het gezag een flinke deuk gekregen heeft. Er is nu duidelijk uitgemaakt dat weken lang een ander gezag het officieele overtreft heeft. Het gezag der massa. Het gezag van de straat. En dat is een bedenkelijk geval. Bedenkelijk voor het officieele gezag dat wij dan toch steeds geleerd hebben te aanzien als zijnde de hoogste macht in het land. En dat zulks in weken ook zou moeten zijn, vermits wij toch nog altijd een parlementair geregeerd land zijn en dit ook wenschen te blijven.

Gedurende enkele weken hebben wij geleefd onder de dictatuur der massa. Die massa haert haren zin gekregen. Daar liggen wolfijzers en schietgeweren in voor de toekomst.

Gevolgen van de devaluatie.

Stellig is wat nu gebeurd is voor een groot deel te wijten aan de regeering zelf. Zij heeft den frank laten zakken en de loonen niet aangepast. Het was een kwestie van ongetwijfeld goed bedoelde tactiek, maar de volkspsychose werd daarbij vernalatigd. Het volk bleef kalm, men dacht dat die kalmte zou aanhouden. Thans boeten wij voor die gebrekkige dwaasheid.

De arbeiders, geestes- zoowel als andere krijgen nu meer dan zij ooit hadden durven droomen. Zij zijn nu koninklijk bijgewerkt.

De kalmte dient hersteld.

Kamte kan dus nu terug keeren. Aan de regeering nu te zorgen dat zij verder het heft in handen houdt. Destinoods kordaat en zonder zwakheid. De macht ontglipte haar eenmaal. Het mag geen tweede maal gebeuren.

Natuurlijk is het parlement aangewezen om haar daarbij ter zijde te staan. Het debaut toont echter aan dat een deel daarvan het eerder op aftakelen dan wel op steun gemunt heeft en de Kamer beschouwt als een arena en niet als een werkplaats.

Oudheidkunde.

EEN GALLISCH BEELDJE VAN EPONA TE TONGEREN GEVONDEN.

Plaats der vondst.

Het hier voorgestelde beeldje behoorde eens tot de oudheidkundige verzameling van Fr. Huybrigts, die onglukkiglijk, zoals men weet, in 1914 verloren ging. De inlichtingen, door Fr. Huybrigts aff over bovenstaand beeldje gegeven, stemmen niet gansch overeen. In het verslag over de oudheidkundige tentoonstelling van 1897, in Bull. SS. Limb, gegeven, zegt hij dat het beeldje gevonden werd aan de Maastrichterpoort, (1) maar in 't voorbereidend boekdeel voor het Congres van 1923, schrijft hij dat hij het beeldje vond « in de opgravingen aan de Westerzijde der stad Tongeren, in de richting van Koninxheim, nevens een ouden weg ». (2)

De tegenspraak toont aan dat het onmisbaar is dadelijk de plaats der vondst aan te teekenen en tevens de diepte en andere bijzonderheden of getuigen te vermelden, zooals we steeds deden. Opzoekers maken echter niet gaarne melding van deze bijzonderheden, daar ze meenen dat dit concurrenten op het hun voorbehouden terrein kan brengen, zoolang dit niet gansch is uitgeput.

Tijdstip van het voorwerp.

Ook over het tijdstip van vervaardiging van het voorwerp is er tegenspraak bij Fr. Huybrigts. In zijn verslag over de tentoonstelling van 1897 vermeldt hij reeds de aanwezigheid van de Epona op schrift :

« Onder de voorwerpen van het bronzen tijdvak, kunnen wij een beeldje vermelden van Epona (de ruitergodin) in zeer zwaar wit metaal ». (3)

Daarentegen, volgens het verslag over het Congres van 1901, behoort die Epona tot het Germaansch tijdvak. (4) Maar in het voorbereidend verslag van het Congres van 1923 komt Huybrigts tot zijn eerste gedacht weer, want hij schrijft : « Dit beeldje kan aanzien worden als zijnde een inlandsche oudere dan het bronzen tijdvak, want het brons is een samengesteld metaal ». (5) Het onderschrift van het beeldje, in hetzelfde boekdeel draagt echter als aanduiding : « Epona te paard in wit metaal. Gallisch tijdvak ». (6)

Dit laatste boekdeel draagt alzoo duidelijk de sporen van de overhaasting of van de vermoeidheid van Huybrigts, die de ramp zijner verzameling niet kon vergeten. Zoo moet ook de lezing van dit boekdeel verklaard worden waar Huybrigts schrijft dat hij het beeldje gevonden heeft voor een twintigtal jaren. Toen nochtans, namelijk in 1923, ware het reeds ten minste 26 jaar in zijn bezit geweest. (7) Immers niet alsen kwam het voor op de tentoonstelling van 1897, maar de gelukkige vinder was toen ter tijd ook met den beroemden oudheidkundige Salomon Reinach over dit beeldje in correspondentie geweest. Men leest inderdaad deze vermelding in het verslag over de tentoonstelling van 1897 :

« Naar het advies van M. Salomon Reinach, lid van het Institut de France, is dit de eerste Epona in metaal die in België en Holland gevonden werd ». (7) S. Reinach vermeldde het Tongersch beeldje in de beroemde « Revue archéologique » (8).

Beschrijving van het beeldje.

Alvorens den ouderdom en het belang van het Epona-beeldje te bepalen dient er een beknopte beschrijving van gegeven. Zooals men ziet stelt het beeldje een vrouwelijke figuur (een godin) voor, met lang kleed, zijlings gezeten op een paard, met langen staart en afhangenden toom. Het vrouwenbeeld was op de hoogte van de borst afgebroken en dit verhindert de bepaling van haar houding en handeling. Nochtans met het voorwerp zelf onder oogen schreef Huybrigts : « De godin schijnt met de linkerhand een overvloedshoorn vast te houden en met de rechter houdt ze den toom of een soort schabrak ». (9)

De naam « Epona ».

De naam van Epona, van het begin af door Fr. Huybrigts aan het beeldje gegeven is juist. Het is wel bepaald een Gallische godheid. Het woord dient met korte o uitgesproken te worden en komt af van hetzelfde grondwoord als het Griekische hippos en het Latijnsche equus. (10)

In verscheidene Galliische namen van personen of plaatsen komt het woord Epo in verbindingen voor, zooals Eponisicum, Epomedius, Eporedia, Eporedorix, enz. (11) Schuermans vermeldde reeds in 1867 een pottenbakker, die den naam dier godheid droeg. (12)

Groote verbreiding van de Epona-beeldjes.

Zooals men hooger heeft kunnen opmerken, was het beeldje van Fr. Huybrigts een groote zeldzaamheid, toen het gevonden werd. Het bleef zulks nog, wanneer het verdween, doch voortnamelijk ter wille van het witte metaal, waaruit het vervaardigd was. Dit metaal, volgens de ontleding in het laboratorium van Dr. Schoofs te Luik gedaan was een zinkerts, cadmeia genaamd. (13)

Maar voor het overige had Huybrigts, zelf kunnen bijdragen tot identificeering van zekere Epona-beeldjes. Hij schrijft namelijk nopens een bezoek door hem aan het oudheidkundig museum van de stad Luxemburg gebracht. « Hetgeen ons ontluistert heeft was de aanwezigheid van 3 of 4 steenen ruiterbeeldjes van Epona van 35 cm. hoogte en 40 cm. lengte. Deze beeldjes schenen ons uit hetzelfde vormsel te zijn vervaardigd, en hem kan er uit besluiten dat de eeredienst van Epona bij de soldaten en het volk in groot aanzien was gebleven. Deze schoone beeldjes, zeer belangrijk in geschiedkundig opzicht lagen daar, te gronde, onder andere waardeloze steenbrokken ». (14)

Hij vermeldt overigens even verder dat er talrijke Epona-beeldjes uit het Romeinsch tijdvak in de musea van Trier, van Luxemburg en van Arlon aanwezig zijn.

Van een anderen kant schreef Salomon Reinach reeds in 1912 : « De voorstellingen van ruitergodinnen zijn tamelijk zelzaam in de klassieke (Grieksch-Romeinsche) kunst. Maar ze zijn zeer talrijk in de Gallo-Romeinsche kunst. Ik heb in een serie artikels een meer dan honderd voorstellen van ruiter-Epona's beschreven, zoowel in steen als in brons en in gebakken aarde ». (15)

Reden der ontdekkingen.

Hoe kwam het, dat men in korten tijd zooveel van deze Epona-beeldjes ontdekte en vroeger niet ?

Omdat in het algemeen de naam der rijdende godin niet aangebracht werd. Het beeld was gewoonlijk bestemd voor een stal, en de plaats waar het aangebracht, werd, het geen twijfel nopens den naam van de godheid en van den gever. Ten minste in den Gallo-Romeinschen tijd. Maar in onzen tijd moest men, om over haar naam zekerheid te hebben wachten, totdat men te Bregenz (Brigantia) een type vond dat aan de rijdende godin den naam van Epona verzekerde. (16)

Een paar bemerkingen.

« Waar hebben de Galliërs het oorbeeld der voorstelling van de rijdende Epona gehaald, dat zij zijlings zittend op een stilstaand paard hebben voorgesteld ? » Deze vraag stelt Reinach, en hij denkt dat dit beeld over Rome wel uit het Oosten kan komen. (17) De Epona's op een stappend of dravend paard zijn van veel jongeren datum verklaart hij. Ook doet hij opmerken dat het rijdier waar de Gallische godin op gezeten is steeds een goed erkenbare merrie is. (18) Dit is ook het geval voor het bovenstaand beeldje van Huybrigts.

* * *

Merrie en Volkseymologie.

Men zou allicht kunnen geneigd zijn, die godin, die op een merrie rijdt, in verband te brengen met de plagende « nachtmerries ». Daarom zij gezegd, dat het schriftwoord « nachtmerrie » slecht is samengesteld. De gewestelijke uitspraak is juister, namelijk « nachtmaar ». De tweede term van dit woord beteekent spook en komt ook in het Engelsch « nightmare » en in het Fransch « cauchemar » voor. Volgens de regels der geneeskundeleer kan men het bezoek van dit « spook » en andere schrikaanjagende droomen vermijden, met 's avonds lichten, zeer lichten kost te gebruiken, liever te weinig dan te veel.

G. S.

(1) Bull. Soc. S. L. Limb., t. XVIII (1900), p. 35.
(2) Bull. S. S. L.-L., t. XXXVIII (1923), p. 69.
(3) Bull. S S. L.-L., t. XVIII (1900) p. 25. Cf de afbeelding p. 52, met de vermelding « Epona, type equestre, âge du Bronze. »
(4) Bull. S S. L.-L., t. XXV, 1e deel, afbeelding tegenover pp. 220 221.
(5) Bull. S.S. L.-L. t. XXXVIII (1923) p. 60.
(6) Ibid., p. 61.
(7) Ibid., t. XVIII (1900), p. 25.
(8) Revue Archéologique, 1899, t. II, p. 56 72, Paris, E. Leroux.
(9) Bull. S.S. L.-L., t. XXXVIII, 19 3, p. 620 t. XVII 1900, p. 25.
(10) Zie Boisacq, Dict. étymolog. de la langue grecque, Heidelberg 1916, p. 280, waar Epona-mulionium des. — Cf Darenberg et Saglio, Dict. des antiq. grecques et romaines, t. II, p. 734 ; — Holder, Altcelitischer Sprachschatz, t. p. 1446.
(11) A. Holder, geslt. werk, t. pp. 1446-1450.
(12) M S. Schuermans, Sigles Gaulois, p. 114, n° 3077, Brux., 1867.
(13) Bull. S.S. L.-L., t. XXXVIII, p. 60. — Tot in 1923, werden slechts twee Epona-beeldjes in België gevonden. [Ibid., p. 61].
(14) Ibid., p. 189.
(15) S. Reinach, Cultes, Mythes et Religions, t. IV, p. 61, Paris, E. Leroux, 1912.
(16) Germania Romana, 2e Bilder-Atlas, IV, Weltbedeutsamkeit. Tafel XXI. Tekst, p 21. Bamberg, 1928.
(17) S. Reinach, geslt. werk, t. IV, 1912, p. 61. — « De (Romeinsche soldaten) vinden wij deelgenooten van den eeredienst van Epona. Maar eerdienst oorspronkelijk Keltisch gluig met de Kelten naar Italië, verbreidde zich daar en kwam met het Romeinsch leger naar Boven Germanie terug, maar kon hier ook vroeger reeds onder de Keltische bewoners inhemsch geweest zijn. » /Germania Romana, IV, p. 20/.
(18) S. Reinach, geslt. werk, t. V, 1923, p. 234.

Belangrijke verklaringen van Minister Van Zeeland.

Op Maandag 29 dezer legde de eerste minister in de Kamer belangrijke verklaringen af. Hij sprak eerst in het Vlaamsch.

Hij verklaart dat de noodige schikkingen zullen getroffen worden opdat de officieren welke bestemd zijn voor de Vlaamsche regimenten hun studiën volledig in de Nederlandsche taal zullen kunnen doen. Vervolgens kondigt hij de oprichting aan van een Vlaamsche academie van wetenschappen.

Belangrijke veranderingen zullen uitgevoerd worden in het bestuur van den radio.

De Vlaamsche diensten zullen volkomen zelfstandig werken.

Betreffende het vraagstuk der middenstanders zegde M. Van Zeeland dat die kwestie zal grondig onderzocht worden, waarschijnlijk onder de leiding van een daartoe aangestelden koninklijken commissaris.

Enkele sprekers hebben de aandacht van den minister gevroegen op de kwestie der soldaten der vorige klassen welke onder de wapens werden gehouden. Binnen enkele dagen zal daarover een besluit worden genomen. De zaak is thans ter studie.

De minister herinnert er aan dat de regeering de loonen niet vaststeit, doch enkel er voor zorgt dat deze normaal zijn. De regeering zal zich verzetten tegen de aangekondigde verhooging van 20 p.c. op de kolen.

Hij loochent dat de staking en de loonsmoeilijkheden een gevolg zijn van de devaluatie. Ook in andere landen waar geen devaluatie werd doorgevoerd hebben zich stakingen voorgedaan.

Hij zegt verder dat de koopkracht van den frank niet verbeterd is.

De minister zal met het parlement regeeren.

Tot verwezenlijking van het programma zullen binnenkort enkele wetsontwerpen worden ingediend.

De regeering zal alles doen wat mogelijk is om de welvaart van het land te bevorderen, doch een groot deel daarvan hangt ook af van uwe houding.

MOTIE VAN VERTROUWEN IN DE REGEERING GESTEMD.

Daarna besloot de Kamer dat de bespreking over de regeeringsverklaring gesloten is.

De motie van vertrouwen in de regeering wordt aangenomen met 119 stemmen tegen 51 en 9 onthoudingen.

De tegenstemmers zijn hoofdzakelijk Rexisten, Vlaamsch Nationalisten en Communisten.

DE SENAAT.

Verklezing der gecoopteerde Senatoren. — Uitslag der kiezing. — Zijn gekozen : Een rexist, M. Paul de Mont ; niet gekozen M. Jacobs, oud burgemeester van Cappellen.

Een Vl. nat., Mev. Odila Maréchal, gemeenteraadslid van Brugge.

Twee liberalen : MM. Lippens en Gillon ; niet gekozen M. P. E. Janson.

Acht katholieken : Mej. Maria Baers, Pater Rutten, kanunnik Broeckx, MM Moyersoen, Limage, De Smedt, graaf d Aspremont-Lynden en Pholien.

Tien socialisten met inbegrip van den communist Minnaert, die op de socialistische lijst werd geplaatst om de stemmen der vier communisten te winnen : MM. Driiken, Soudan, Bolin, Boulogne, Jaumiaux, C. Mertens, Vermeylen, minister Henri De Man, Mev. Spaak en Minnaert, Niet gekozen, M. Lepage.

De Senaat, nu definitief samengesteld, bestaat dus uit :

66 socialisten, winst 3 ;
57 katholieken, verlies 17 ;
19 liberalen, verlies 2 ;
12 rexisten, winst 12 ;
9 Vl. nat., winst 8 ;
4 communisten, winst 4.
Totaal 167 zetels, vroeger 159.

Leest en verspreidt « De Postrijder » — het oudste weekblad van Limburg ! —

BYRRH
Krachtige likeurwijn

Stads- & Provincien

TONGEREN. — Op Woensdag e derdag werd door Z. Exc. Mgr. Kerl de Basliek het H. Vormsel toegedeld de kinderen van het Dekenaat. De j was telkens prepoenend met kind ouders. In stoet werd Mgr. de bisc kens aan de dekenij afgehaald en t bracht. Eerbiedig waren de geloovi den doortocht van Z. Exc. geschaard vingen zijn bisschoppelijken zegen aangedaan waren de moeders van de kinderen wegens de bijzondere mi heid van den bisschop voor hun lie Gezien het groote aantal der vorm duurde de plechtigheid telkens tot v tien tot rond het middaguur. Den t dag waren ook de vormkinderen (j van een paar pensionnaten buiten kenaat aanwezig : die van Borgloo het geleide van den E.H. Ouwerx van Tessenderloo vergezeld van de Craeteu.

— Huwelijk. — Heden, Zaterdag, in de dekenale kerk te Ledeberg-Ge huwelijk ingezegend van Mej. Mar Moerlooze, dochter van den heer De Mevrouw De Moerlooze-Cauwe, met Smets, pleitbezorger te Tongeren, z M. en Mevr. Victor Smets-Ameels.

Onze beste gelukwenschen aan de buwden en hunne wederzijdsche o

DE SCHOONE REIZ
MUWHLIJKERSIAM OF PAR
LOURDES : 8 en 22 Juli, 3 Au
LISIEUX & MONT ST MICH
17 Juli.
ROME : 19 Augustus.
Schrijven aan : « DE GROOTE
VAARTEN » 29, Kommelbergraan,

— Eeremis. — Op Maandag a.s. za H. Paul Thysen, wonende Vlasmarkt ten 10 ure, in de basiliek van O. L. zijne plechtige eerste H. Mis zinge

— Tuchtraad der advokaten-orde. derdag jl. hebben de advokaten, in ven bij de Balie der Rechtbank van Aanleg te Tongeren, den tuchtraad rechterlijk jaar 1936-1937 vastgeste volgt :

Stafhouder : Mr. Robert Stas, I Mrs Georges Meyers, Paul Albert, Lysens en Jean Indekeu.

— Prijsuitdeelingen. — Deze plaats op de volgende datums :

14 Juli : Rijksmiddelbare Meisje de feestzaal van de Gemeente Meisje ingang Wijngaardstraat.

15 Juli : Atheneum en Staatsmidd Jongensschool, in de Kursaal, Gr. M.

26 Juli : Gemeente Jongensschool, en Teekenschool, in de kursaal.

27 Juli : Gemeente Meisjesschool, Kursaal.

Aanvang telkens te 10 u. 's morg

— Assisenhof. — De zittijd van het de kwartaal wordt geopend op Maar Juli a.s. onder voorzitterschap van heer Claessens, kan enkele zaak st de rol, n.l. deze ten laste van een buit der, die te Hasden een kind erg mis de. De zaak wordt met gesloten deur handeld.

DE L'ARGENT GRATUIT.

Les magasins Vierge Noire donne tout temps, vous le savez, une ristou 5 ou 6% sous forme de timbres : un t est donné par chaque franc d'achat. C timbre vaut 5 ou 6 centimes.

Les timbres sont échangées au ch client, contre : 1) 5 centimes en arge 2) 6 centimes en articles d'aunage e neterie et articles de ménage.

Toutefois cette ristourne sera doub samedi 4 au samedi 11 juillet au soir dant cette semaine il sera donné deux bres au lieu d'un par franc d'achat, tout achat d'au moins 20 francs.

Profitez donc de cette ristourne de en argent ou 12% en marchandises.

Les personnes ne possédant pas de c pour coller les timbres en obtiendron tuitement à nos caisses.

Magasins VIERGE NOIRE : Hasselt Haute, 32. — Tongres : rue de Maest 54. — St-Trond : Grand' Place, 25.

— Sterfgeval. — Met innige deelne hebben wij het afsterven vernomen va vrouw Anna-Maria Ramaekers, weduw M. Christiaan Ramaekers, geboren te gen den 30 Augustus 1857, en godvru overleden te Tongeren den 29 Juni voorzien van de laatste HH. Sacramen De dierbare overledene was verstorc

De Duitsche Oorlogsuitgaven

OPZIENBARENDE ONTHULLINGEN.

Tachtig milliard frank per jaar.

Volgens de berekeningen van het groote dagblad The Morning Post van Londen heeft Duitschland tijdens de drie laatste jaren een som van 1 milliard en 600 millioen pond sterling aan oorlogsbewapening uitgegeven. Dat maakt 240 milliard frank of 80 milliard per jaar.

Het blad verzekert dat het zijn inlichtingen uit de vertrouwbaarste bron geput heeft.

Zelfs de op 23 April door M. Churchill in 't Lagerhuis genoemde cijfers blijven bij de werkelijkheid achter.

Uitgaven in 1935.

Hiernier eenige bijzonderheden. Men onthoude dat een pond sterling thans 149 fr. waard is.

In 1935 heeft Duitschland aan zijn bewapeningen uitgegeven :

a) Voor 't onderhoud van leger, marine en luchtmacht 240.000.000 pond sterling.

b) Kapitaaluitgaven (geleend) voor bewapening : 400 tot 500 millioen pond st.

Het totaal voor 1935 bedraagt dus 640 tot 740 millioen pond st., hetgeen ongeveer overeenkomt met raming van M. Churchill, namelijk 600 tot 800 millioen pond sterling. Doch in aanmerking moet genomen worden, dat deze reusachtige uitgaven niet slechts van het vorige jaar aanvingen, maar dat de herbewapening in vollen gang geweest is van 't oogenblik af, waarop Hitler in 't begin van 1933 aan de macht kwam.

De uitgaven van 1933-34-35.

Gedurende de drie jaren 1933-34-35 nam de totale rentegevende schuld van het rijk toe met 1 milliard 240 millioen pond sterling welk bedrag grootendeels kapitaalsuitgaven voor bewapeningen vertegenwoordigt. Hierbij komen nog 300 tot 400 millioen pond st. voor loopende uitgaven ten behoeve van de gewapende macht. De kosten van Duitschlands oorlogstoebereidselen voor de periode Januari 1933 tot December 1935 bedroegen dus ongeveer 1 milliard 600 millioen pond sterling of 240 milliard Belgische frank.

Dit is nog iets meer dan M. Churchill's schatting voor deze periode. Eenige niet-militaire posten, die echter indirect met herbewapening verband houden zijn erbij inbegrepen.

Uitgaven in 1936 te doen.

Van dezelfde zijde heeft het blad inlichtingen gekregen omtrent de bedragen welke in 't loopende jaar door Duitschland aan bewapeningen zullen worden uitgegeven n.l.:

a) 400 tot 500 millioen pond st. voor onderhoud der strijdkrachten.

b) 400 tot 500 millioen pond st. kapitaaluitgaven voor bewapening.

Het totaal voor 1936 mag dus op ongeveer 900 millioen pond st. of 135 milliard Belgische frank gesteld worden, waarvan de helft jaarlijks terugkeert.

Vergelijking met Engeland.

Dit totaal is grooter dan dat van de heele Britsche begrooting voor 1936, ten bedrage van 810 millioen pond sterling. Hiervan komen 170 millioen pond st. op de verdedigingsdiensten, met inbegrip van pensioenen, Duitschland zal dus in 't loopende jaar ongeveer vijf maal zooveel aan bewapening uitgeven als Groot-Brittannië.

Het groote bedrag aan kapitaal-uitgaven noemt het blad minder verontrustend, daar Duitschland betrekkelijk ontwapend was, toen Hitler aan de macht kwam, en dus een grooten achterstand had in te halen.

Reusachtige bijdragen uit belastingen.

Veel ernstiger, van internationaal standpunt bezien, noemt het blad de reusachtige bedragen voor 't onderhoud van der strijdkrachten, terwijl de kapitaalsuitgaven gedeelt kunnen worden door leeningen, moeten die voor 't onderhoud bestreden worden uit de inkomsten d.w.z. uit de belastingen.

De aldus aan 't Duitsche volk opgelegde last is van dien aard dat hij, volgens de meeste financieele deskundigen niet voor onbepaalden tijd kan worden getorst.

Gevaar voor avontuur.

Het gevaar bestaat dus, dat ten slotte Hitler voor de keus zal worden gesteld zijn tegenwoordige politiek te laten varen of afleiding te zoeken in een buitenlandsch avontuur. Dit laatste betekent natuurlijk oorlog.

Zulk een procédé werd het vorige jaar toegepast door Mussolini, maar het Abessynisch avontuur is onbeteekenend vergeleken bij wat gebeuren zou als de Duitsche oorlogsmachine eenmaal in beweging gezet werd.

Geheimhouding.

In een hoofdartikel schrijft de « Morning Post » :

« Door de cijfers van zijn begrooting en nationale schuld steelsmatig geheim te houden, en ook door andere middelen, neemt Duitschland alle mogelijke voorzorgsmaatregelen om te voorkomen dat de koeten stijn het gebied der bewapening betreden worden. Zulk een geheimhouding was begrijpelijk in een tijd van geheime bewapening.

Nu Duitschland evenwel openlijk het verdrag verloochend heeft en zich onbelemmerd weder wapent, is het nog steeds het eenige land, dat weigert zijn rekeningen openbaar te maken.

Achttien maanden zijn verlopen sinds Baldwin Duitschland aanmoedigde de begrotingen te verlichten door open kaart te spelen. Het blijft evenwel onbegrijpelijk geheimhouden, en dwingt ons dus onze eigen conclusies te trekken.

Maar wanneer Duitschland niet wil bijdragen tot verlichting der bezorgdheid, dan zal en moet Engeland dit doen. In de internationale zaken is een keerpunt bereikt, waarop het gebieden noodzakelijk is, dat de Britsche regeering een nieuw politiek ontwerpe welke niet alleen ons eigen volk, maar heel Europa zal geruststellen.

Is deze politiek eenmaal afgekondigd, dan zal de regeering ook duidelijk blijk moeten geven van haar vastberadenheid, er door dik en dun aan vast te houden ».

De Japansche mededeesing

GROOT GEVAAR VOOR EUROPA.

Nieuwe arbeidsvoorwaarden in ons land.

De nieuwe arbeidsvoorwaarden die aan de Belgische mijnvelid opgelegd werden, zullen ongetwijfeld de concurrentie aan de grens en in den vreemde moeilijker maken. Wij geven dus hieronder een overzicht van hetgeen de Japansche mijnverheid op de wereldmarkt is of worden kan. Men houde echter het hoofd koel, want er steekt wel overdrijving in onderstaand artikel. Was alles juist dan zou men moeten zeggen als in de reclame : concurrentie onmogelijk ! Zoover is het gelukkig nog niet. Maar gevaar dreigt daar in het Oosten, op economisch gebied, dat is stellig.

Japansche zakuurwerken.

Een paar maanden geleden verschenen in Schaffhausen, een centrum van de Zwitsersche uurwerk-nijverheid, merkwaardige bezoekers. Zij waren klein, hoffelijk, wat schuw, en droegen zware aktentassen.

In het begin behande de men hen met een welwillende reserve. Men had ook in Zwitserland wel van de Japansche dumping gehoord : — Maar waar ligt Zwitserland en waar ligt Japan ?

De welwillendheid ging in spot over, toen men zag, wat de Japansche heeren in hun tasschen hadden : horloges ! Had men ooit zoo iets gehoord : horloges naar Schaffhausen brengen ? Vergelijkende beelden werden gemaakt van een reizniger, die met een flesch bier in Pilsen komt.

Maar al spoedig verging den Zwitsers de lust tot het maken van humoristische vergelijkingen. Want de Japanners begonnen de horloges te verkoopen, tegen 360 frank per kgr. Dat is ongeveer een achtste van den Zwitsersche prijs.

Goed zal men zeggen, Zwitsersche horloges zijn kwaliteitswerk, de Japansche.... Maar al spoedig bleek, dat de Japansche even licht schuim bekomt. Kluis afzonderlijk h twit van 1 of 2 eieren tot stijve sneeuw en vermeng ze met den room, waarnaar gij rog 125 gr. suiker toevoegt. Giet de sneeuw over de vruchten en dien o middellijk op.

Ge kunt op dezelfde wijze ook frembozen of roode aalbessen bereiden. Voor frambozen zult ge minder suiker aan den room toevoegen.

Krieken op korsten

Krieken zijn een zeer gesuikerde en lekkere variëteit kersen. Neem een half kil. goedrijpe krieken, wasch ze, laat ze op een vergiet uitdruppen, en neem de steeltjes weg. Stijf een tiental korstj s (or geveer 500 à 6 cm vierkant) en laat ze bakken in 100 gr heete boter tot ze mooi bruin uitzien. Schik ze daarna in een diepe compotschaal. Werp de krieken in de boter, laat ze even ze bakken en verchtig ze met een waterglas roden wijn ; voeg er 100 of 125 gr. poedersuiker bij. Breng zachtjes aan de kook, en laat koken tot de krieken malsch beginnen te worden. Haal ze dan behoedzaam uit de pan bij middel van een schuimspaan en schik ze op de korsjes die gij warm zult bewaard hebben. Laat het sap der krieken lichtjes dik worden en giet het over de korsjes. Dien onmiddellijk op. Dit recept is ook goed voor het bereiden van alle andere fruit : aardbeziën, frambozen, reines-claudes en mirabellen.

Tusschengerecht met kersen.

Neem een half kil. rijpe rode kersen ; droog ze en doe er de steeltjes af ; plet ze in een verlakte kastrol, laat de pitten er in en giet er koud water op. Zet de kastrol op het vuur en laat gedurende twintig minuten koken ; steek de kersen door de seef, en duw flink, om al het sap er uit te persen. Neem, voor een halven liter sap, ongeveer 150 gr. suiker en vier eetlepels maïsena ; breek het meel in het afgekoelde sap, en zet het daarna op het vuur met de suiker en een likeurglasje kirsch ; roer tot zij een dikke pap bekomt. Besmeer een vorm met olie, giet er de pap in, en laat het tussohengerecht staan tot den volgenden dag worden ; het uit den vorm te halen. Dien het op met een saus van geklopten zoeten room, het wit van een ei in sneeuw, suiker en vanielje.

Geglaceerde kersen.

Ziehier hoe ge een heerlijk gebakje kunt maken met kersen in brandewijn, dat ge dan na het tusschengerecht of bij een fleur o' clock kunt voorsetten. Neem eenige eetlepels geglaceerde suiker ; bevochtig de suiker met een likeurglasje kirsch, zoo lat ge een dikke pap bekom ; set die pan in een heetwaterbad en werk er flink gedurende een tiental minuten. Haal ze dan het vuur, en laat ze lauw worden. Laat de kersen-in-brandewijn goed uitdruppen en rol ze in de suiker terwijl ze bij het steeltje vasthoudt ; leg ze dan voor één op een bord bestroid met geglaceerde suiker. Laat het glazuur goed drogen, leg daarna de kersen in kleine papieren doosjes (gebakdoosjes) en dien op. Geglaceerde kersen houden zich slechts enkele dagen goed ; het is dat ook geraden er slechts de noodige hoeveelheid van te bereiden.

Kersen confituur.

Een Fransch spreekwoord zegt : « Erwtjes eten met de rijken, en kersen met de armen ». Hierna volgen twee recepten voor kersen confituur.

1e recept : Neem rijpe en gave kersen ; spoel ze, en last ze goed uitdruppen op een vergiet. Neem steeltjes en pitten weg, en weeg de vruchten. Gebruik 250 gr. fij gestampte suiker voor een half kilo kersen. Doe de suiker in een ketel en bevochtig met het vierde van een pint water voor een half kilo suiker. Laat de suiker smelten, en breng aan de kook vooraleer er de kersen bij te voegen. Laat de kersen gedurende ruim een half uur koken, terwijl ge onophoudelijk roert bij middel van een houten lepel. Mocht het sap nog te dun zijn, haal dan de kersen uit den ketel, en doe ze in glazen, zonder deze heelemaal te vullen. Laat de stroop nog eventjes doorkoken en giet ze op de kersen.

2e recept : Gebruik een half kilo suiker voor anderhalf kil kersen (zonder pitten noch steeltjes) ; zet suiker en kersen op het vuur en laat gedurende drie kwartiers koken ; neem de kastrol van het vuur en laat enige uren afkoelen. Zet daarna de confituur wederom op het vuur en laat nog een uur koken, terwijl ge onophoudelijk roert om het aanbranden te voorkomen.

Het tweede recept vergt minder suiker maar meer tijd. Onze huismoeders zullen oordeelen wat voor hen het meeste belang heeft.

Kersenmoes.

Kersenmoes is een zeer gegeerd en gemakkelijk te bereiden nagerecht. Neem een half kil. kersen, doe er de steeltjes af, spoel de vruchten in koud water en laat ze uitdruppen. Zet op het vuur 200 of 250 gr suiker, en bevochtig ze met een glas water ; wanneer de suiker gesmolten is, doet ge er de kersen bij. Laat heel eventjes doorkoken (2 of 3 opborrelingen, meer niet) haal de kersen uit den ketel bij middel van een schuimspaan en schik ze op een compoteschaal. Neem twee eetlepels frambozengelei en vermeng ze met het kersensap ; laat dit mengsel uitkoken tot het dik begint te worden, neem het van het vuur, steek het door de seef en giet de bekomen stroop over de kersen. Dien niet op voorsleer het moes goed koud is.

Gij kunt een mooier nagerecht bekomen, zoo gij de kersen op in-olie-gebakken korstjes schikt.

Gebruik bij voorkeur zure kersen, die u het beste moes verschaffen.

In den Kersentijd.

Kersen in sneeuw.

Neem 375 gr. zure kersen ; spoel ze en droog ze zorgvuldig met een schoon doek ; tot